

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS KANCELIARIJA
TEISĖS GRUPĖ

IŠVADA

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS ELEKTRONINIŲ RYŠIŲ ĮSTATYMO NR. IX-2135
PAKEITIMO ĮSTATYMO (TAP NR. 20-795(3) (TAIS NR. 20-12044(2), LIETUVOS
RESPUBLIKOS ADMINISTRACINIŲ NUSIŽENGIMŲ KODEKSO 589 STRAIPSNIO IR
PRIEDO PAKEITIMO IR KODEKSO PAPILDYMO 476-1 STRAIPSNIU ĮSTATYMO
(TAP NR. 20-796(3) (TAIS NR. 20-12046(2), LIETUVOS RESPUBLIKOS KIBERNETINIO
SAUGUMO ĮSTATYMO NR. XII-1428 2, 8, 10, 12 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO
ĮSTATYMO (TAP NR. 20-798(3) (TAIS NR. 20-12051(2), LIETUVOS RESPUBLIKOS
BENDROJO PAGALBOS CENTRO ĮSTATYMO NR. IX-2246 2, 5, 7, 8 STRAIPSNIŲ IR
PRIEDO PAKEITIMO ĮSTATYMO (TAP NR. 20-797(3) (TAIS NR. 20-12052(2),
LIETUVOS RESPUBLIKOS ASMENS DUOMENŲ TEISINĖS APSAUGOS ĮSTATYMO
NR. I-1374 24 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMO (TAP NR. 20-800(3) (TAIS NR. 20-
12048(2), LIETUVOS RESPUBLIKOS VALSTYBĖS POLITIKŲ IR VALSTYBĖS
PAREIGŪNŲ DARBO APMOKĖJIMO ĮSTATYMO NR. VIII-1904 PRIEDĖLIO
PAKEITIMO ĮSTATYMO (TAP NR. 20-799(3) (TAIS NR. 20-12049(2) IR LIETUVOS
RESPUBLIKOS PAŠTO ĮSTATYMO NR. VIII-1141 19, 21, 22, 24, 25, 29, 30 IR 33
STRAIPSNIŲ PAKEITIMO ĮSTATYMO (TOLIAU – PAŠTO ĮSTATYMO PROJEKTAS)
(TAP NR. 20-1985) (TAIS NR. 20-15175) PROJEKTŲ BEI LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS NUTARIMO PROJEKTO, KURIAIS ĮSTATYMŲ PROJEKTUS
SIŪLOMA TEIKTI LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMUI, PROJEKTO (TAP NR. 20-
794(3) (TAIS NR. 19-10642(7) (TOLIAU KARTU – TEISĖS AKTŲ PROJEKTAI)**

2020-11-20 Nr. NV-3152

Vilnius

Įvertinus teisės aktų projektus, patikslintus pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarijos Teisės grupės 2020 m. birželio 1 d. išvadoje Nr. NV-1494 (toliau – Išvada) pateiktas pastabas ir pasiūlymus, teikiame šias pastabas ir pasiūlymus:

1. Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo pakeitimo įstatymo projektu keičiamo Lietuvos Respublikos elektroninių ryšių įstatymo (toliau – keičiamas ERĮ) 3 straipsnio 80 dalyje sąvoką *valstybės valdomas elektroninių ryšių tinklas* siūloma apibrėžti, kaip „*elektroninių ryšių tinklas, įrengtas valstybės ir (ar) Europos Sąjungos struktūrinių fondų, valstybės įmonės ar viešosios įstaigos, kurių savininkė yra valstybė, Valstybinio socialinio draudimo fondo, Privalomojo sveikatos draudimo fondo ir kitų valstybės pinigų fondų lėšomis*“. Manytina, jog sąvokos apibrėžtis nėra tinkama, nes elektroninių ryšių tinklo įrengimo lėšų šaltinis neįrodo, jog tinklas yra priklausantis būtent valstybei, pvz., jeigu privataus ūkio subjekto valdomo elektroninių lėšų tinklo įrengimui būtų naudojamos šio ūkio subjekto ir Europos Sąjungos paramos lėšos, šis ryšių tinklas vien dėl pastarosios aplinkybės negalėtų būti laikomas valstybės valdomu. Ar elektroninių ryšių tinklas yra valstybės valdomas, turėtų būti sprendžiama pagal valstybės turimas, su šiuo tinklu susijusias, daiktines teises.

2. Keičiamo ERĮ 3 straipsnio 97 daliai lieka aktuali Išvados 10 punkte išdėstyta pastaba (dėl vertinamojo pobūdžio teiginių „*nedidelių atstumų*“, „*mažos galios*“, „*kelianti tik nedidelę radijo trukdžių riziką*“ sukonkretinimo). Siūlytina įsivertinti, ar keičiamo ERĮ 3 straipsnio 97 dalies nebūtų įmanoma patikslinti analogiškai, kaip ir šio straipsnio 38 dalies (pažymėtina, kad tikslinant šią dalį taip pat liko neatskleistas teiginio „*mažai pastebimų antenų*“ turinys).

3. Keičiamo ERĮ 4 straipsnio 5 dalyje numatoma, kad: „*Susisiekimo ministerijos įgaliota institucija užtikrina, kad naujose M kategorijos transporto priemonėse, kurios teikiamos parduoti*

ar nuomoti, būtų įdiegtas radijo imtuvas, galintis priimti ir atkurti radijo paslaugas, teikiamas vykdant skaitmeninį antžeminį radijo transliavimą“. Neaišku, kokius konkrečiai veiksmus Susisiekimo ministerijos institucija turėtų pareigą atlikti ir kokie įgaliojimai jai būtų suteikti, siekiant užtikrinti, kad naujose M kategorijos transporto priemonėse, kurios teikiamos parduoti ar nuomoti, būtų įdiegtas atitinkamų techninių charakteristikų radijo imtuvas. Siūlytina sukonkretinti keičiamo ERĮ 4 straipsnio 5 dalį šiuo aspektu, aiškiai atskleidžiant veiksmo „užtikrina“ turinį.

Be to, atsižvelgiant į tai, kad keičiamo ERĮ 4 straipsnio 5 dalis įsigaliotų jau 2020 m. gruodžio 21 d., kyla pagrįstų abejonių, ar automobilių prekyba (nuoma) užsiimančios ūkio subjektai spės prisitaikyti prie pakitusio teisinio reguliavimo ir ar tokiu būdu nebus pažeisti teisėtų lūkesčių ir teisinio tikrumo principai. Manytina, kad būtų tikslinga nustatyti pereinamąsias nuostatas, t. y., aptarti, per kiek laiko po keičiamo ERĮ įsigaliojimo iki jo įsigaliojimo įsigytose naujose M kategorijos transporto priemonėse, skirtose pardavimui ar nuomai, turėtų būti įdiegti minėti radijo imtuvai. Be to, siūlytina įsivertinti, ar šios nuostatos įsigaliojimas neturėtų būti nukeltas tokiam terminui, kuris leistų ūkio subjektams tinkamai pasiręsti jo įgyvendinimui.

4. Iš dalies aktuali lieka Išvados 25 punkte išdėstyta pastaba. Keičiamo ERĮ 6 straipsnio 3 dalyje numatoma, kad Ryšių reguliavimo tarnyba (toliau – RRT) galėtų imti užmokestį už tam tikrus, su jos funkcijų vykdymu susijusius, darbus ir paslaugas, kurių objektus, užmokesčių dydžius ir mokėjimo tvarką nusistatytų pati RRT. Pažymėtina, jog iš siūlomo teisinio reguliavimo nėra aišku, kokie RRT atliekami darbai ir teikiamos paslaugos, už kurių atlikimą iš ūkio subjektų būtų imamas atitinkamas užmokestis, turimi omenyje, nes kriterijus „susijusių su jai, kaip Lietuvos Respublikos nacionalinei reguliavimo institucijai, priskirtų funkcijų vykdymu“ neatskleidžia tokių galimų vykdyti darbų ar teikti paslaugų masto. Taip pat tokia nuostata neigiamai vertintina ir kontrolės bei skaidrumo aspektais, nes tas pats viešojo administravimo subjektas spręstų tiek tai, kokios jo teikiamos paslaugos (darbai) turėtų būti mokamos, tiek ir dėl užmokesčio dėl šių paslaugų (darbų) teikimo dydžio.

Šis pastebėjimas taikytinas ir Elektroninių ryšių įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 4 dalimi išdėstyto keičiamo ERĮ 7 straipsnio (redakcija, kurios įsigaliojimas numatomas 2021 m. liepos 11 d.) 1 daliai.

5. Keičiamo ERĮ 7 straipsnio 11 dalies 1 punkte vietoj žodžio „noru“ siūlytina įrašyti žodį „prašymu“.

6. Siūlytina tikslinti keičiamo ERĮ 7 straipsnio 12 dalį, numatant, kad atleistam iš atitinkamų pareigų asmeniui atleidimo priežastys turėtų būti nurodytos raštu.

7. Atkreiptinas dėmesys, kad keičiamo ERĮ 11 straipsnio 1 dalis, aptarianti bendrą taisyklę, kad RRT priimamų norminių teisės aktų projektai viešai skelbiami Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo nustatyta tvarka, nederą su 36 straipsnio 5 dalimi, numatančia, kad RRT teisės aktų projektai, tais atvejais, kai jie nekeistų nustatyto teisinio reglamentavimo esmės ir jiems neprieštarautų suinteresuoti ūkio subjektai, nebūtų skelbiami 11 straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka.

8. Manytina, kad keičiamo ERĮ 28 straipsnio 8 dalyje turėtų būti pateikta išlyga atsižvelgiant į 82 straipsnio 10 dalyje siūlomą teisinį reguliavimą, nes pagal keičiamo ERĮ 3 straipsnio 79 dalyje pateikiamą sąvokos *ūkio subjektas* apibrėžimą, į šios sąvokos turinį patektų ir kitoje Europos Sąjungos valstybėje narėje ar Europos ekonominės erdvės valstybėje įsteigto juridinio asmens ar kitos organizacijos filialas, o pagal 82 straipsnio 10 dalį už padarytą pažeidimą būtų baudžiamas ne filialas, o juridinis asmuo.

9. Nesuprantama, kodėl keičiamo ERĮ 34 straipsnio 3 dalyje atsisakoma nuorodos pateikimo į konkrečią keičiamo ERĮ struktūrinę dalį, vietoj to vartojant bendro pobūdžio teiginį „Ryšių reguliavimo tarnybai už ginčo nagrinėjimą moka užmokestį, nustatytą pagal šį įstatymą“ (anksčiau Lietuvos Respublikos Vyriausybei teiktame keičiamo ERĮ variante buvo pateikta nuoroda konkrečiai į keičiamo ERĮ 6 straipsnio 3 dalį). Manytina, kad toks keičiamo ERĮ tikslinimas nederą su Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 6 punkte įtvirtintu teisėkūros aiškumo principu.

Analogiškas pastebėjimas taikytinas keičiamo ERĮ 35 straipsnio 8 daliai bei 59 straipsnio 11 daliai.

10. Atsižvelgiant į keičiamo ERĮ 37 straipsnio 3 dalį, siūlytina šio straipsnio 2 dalyje žodžių „ir atvejus“ atsisakyti kaip perteklinių, nes atvejai, kuomet ūkio subjektai turėtų teikti universaliasias paslaugas, būtų nustatomi RRT atlikus atskirą tyrimą.

11. Iš dalies lieka aktuali Išvados 79 punkte išdėstyta pastaba. Siūlytina tarpusavyje derinant keičiamo ERĮ 43 straipsnio 1 dalį ir 49 straipsnio 4 dalį, 43 straipsnio 1 dalyje atsisakant žodžio „nemokamai“.

12. Keičiamo ERĮ 45 straipsnio 2 daliai iš dalies aktuali lieka Išvados 80 punkte išdėstyta pastaba (dėl vertinamojo pobūdžio teiginių „negali įgyvendinti teisės įrengti reikalingą elektroninių ryšių infrastruktūrą“, „teisės įgyvendinimo išlaidos yra neproporcingai didelės“, „nerikalauja papildomų esminių darbų“ vartojimo).

13. Atkreiptinas dėmesys, jog keičiamo ERĮ 59 straipsnio 6 dalyje minimose RRT tvirtinamose taisyklėse galėtų būti nustatytos tik tokios elektroninių ryšių išteklių naudojimo termino pratęsimo sąlygos, kurios nepatenka į esminių ūkinės veiklos sąlygų kategoriją (vadovaujantis Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo doktrinoje suformuotu principu, jog esminės ūkinės veiklos sąlygos ir jos ribojimai turėtų būti įtvirtinti įstatyme). Todėl siūlytina įsivertinti, ar keičiamo ERĮ 59 straipsnio 6 dalyje minimos sąlygos (ar jų dalis) neturėtų būti išdėstytos tiesiogiai keičiamame ERĮ.

14. Keičiamo ERĮ 68 straipsnio nuostata „ir kitais šiame įstatyme numatytais atvejais“ tikslintina, nes šiame straipsnyje apskritai nenurodomi jokie asmens teisės naudoti jam skirtus elektroninių ryšių išteklius perleidimo atvejai, o tiesiog siūloma bendrai įtvirtinti pačią asmens teisę atlikti tokį perleidimą.

Be to, teisėkūros aiškumo tikslu, siūlytina šiame straipsnyje pateikti nuorodas į konkrečias keičiamo ERĮ struktūrines dalis, kuriose tokios teisės perleidimo atvejai išvardijami.

15. Keičiamo ERĮ 69 straipsnio 8 daliai lieka aktuali Išvados 102 pastaba.

16. Keičiamo ERĮ 82 straipsnio 1 dalyje vietoj teiginio „gavusi kitos Europos Sąjungos nacionalinės reguliavimo arba kitos kompetentingos institucijos įrodymų“ vartoti teiginį „gavusi įrodymų iš kitos Europos Sąjungos nacionalinės reguliavimo arba kitos kompetentingos institucijos“.

17. Keičiamo ERĮ 82 straipsnio 10 dalyje numatoma: „Tuo atveju, kai ūkio subjektas elektroninių ryšių veiklą Lietuvos Respublikoje vykdo per įsteigtą filialą, už šio filialo padarytus pažeidimus atsako ūkio subjektas, kurio sudėtyje yra ir filialą įsteigęs juridinis asmuo“.

Visų pirma, atkreiptinas dėmesys, kad juridinio asmens filialas neturi teisinio subjektiškumo, todėl jis negalėtų būti laikomas pažeidimą padariusiu subjektu. Kadangi filialas veikia juridinio asmens vardu, tai visais atvejais būtų laikoma, kad pažeidimą padarė pats juridinis asmuo.

Antra, pažymėtina, kad filialą įsteigęs ūkio subjektas nebūtinai turi priklausyti kokiam nors kitam ūkio subjektui, t. y., filialą gali turėti ir savarankiškai pats vienas veikiantis ūkio subjektas, kuris nebūtų kontroliuojamas jokių kitų ūkio subjektų, nepriklausytų kokiems nors konsorciams ar pan. Atsižvelgiant į tai, sąlyga: „atsako ūkio subjektas, kurio sudėtyje yra ir filialą įsteigęs juridinis asmuo“, tikslintina.

Trečia, atsižvelgiant į keičiamo ERĮ 82 straipsnio 10 dalį, neaišku, ar juridinio asmens filialas būtų priskiriamas ūkio subjekto kategorijai keičiamo ERĮ 83, 84, 85, 88, 93 straipsniuose, t. y., ar šiuose straipsniuose nurodytus reikalavimus privalėtų vykdyti ir juose numatomomis teisėmis galėtų naudotis juridinio asmens filialas, ar tik jį įsteigęs ūkio subjektas.

18. Atkreiptinas dėmesys, kad tarpusavyje nedera keičiamo ERĮ 93 straipsnio 1 ir 4 dalys. Siūlytina įsivertinti, ar nebūtų tikslingiau numatyti, jog RRT motyvuotu sprendimu galėtų apriboti pažeidimo tyrimo proceso dalyviui teisę susipažinti su dalimi pažeidimo tyrimo bylos medžiagos, sudarančios valstybės, tarnybos, profesinę ar kito ūkio subjekto komercinę paslaptį, tuo pačiu numatant asmeniui galimybę tokį RRT sprendimą apskusti teismui.

Taip pat manytina, kad analogiškai turėtų būti keičiamas ir Lietuvos Respublikos pašto įstatymo 32 straipsnis, siekiant, kad analogiškai visuomeniniai santykiai būtų reguliuojami vienodai.

19. Atkreiptinas dėmesys, kad pagal Elektroninių ryšių įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 3 dalimi išdėstyto keičiamo ERĮ 6 straipsnio (redakcija, kurios įsigaliojimas numatomas 2021 m. liepos 11 d.) 4 dalį, RRT tarybos pirmininkas taip pat būtų tarybos nariu, todėl siūlytina šiame straipsnyje nekalbėti atskirai apie tarybos pirmininką ir tarybos narius, kai tam nėra būtinybės, t. y., kai nereikia atskirai aptarti ypatumų, susijusių su tarybos pirmininko statusu, nes kategorija *tarybos nariai* apima ir tarybos pirmininką.

20. Elektroninių ryšių įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 3 dalimi išdėstyto keičiamo ERĮ 6 straipsnio (redakcija, kurios įsigaliojimas numatomas 2021 m. liepos 11 d.) 6 dalyje, numatoma, kad RRT tarybos pirmininkui ar kitam jos nariui išeitinė išmoka nebūtų mokama ir tuo atveju, jeigu jie iš pareigų būtų atleidžiami dėl sveikatos būklės. Siūlytina pakartotinai įsivertinti tokios nuostatos pagrįstumą, nes šiuo atveju asmuo iš pareigų būtų atleidžiamas ne dėl netinkamo elgesio ar blogų veiklos rezultatų, bet iš esmės ne nuo jo valios priklausančių aplinkybių, todėl, manytina, kad išeitinė išmoka jam turėtų būti mokama. Atkreiptinas dėmesys, kad tokia socialinė garantija yra įtvirtinta, pvz., Lietuvos Respublikos darbo kodekse, Lietuvos Respublikos valstybės tarnybos įstatyme, Lietuvos Respublikos energetikos įstatyme (Valstybinės energetikos reguliavimo tarybos nariams) ir kt.

21. Manytina, jog Elektroninių ryšių įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 3 dalimi išdėstyto keičiamo ERĮ 6 straipsnio (redakcija, kurios įsigaliojimas numatomas 2021 m. liepos 11 d.) 10 dalį būtų tikslinga papildyti nuostata, numatančia, kad Respublikos Prezidento sprendimas atleisti RRT tarybos narį turėtų būti motyvuotas.

22. Aiškumo dėlei Elektroninių ryšių įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 3 dalimi išdėstyto keičiamo ERĮ 6 straipsnio (redakcija, kurios įsigaliojimas numatomas 2021 m. liepos 11 d.) 12 dalyje vietoj termino *tarybos pirmininką pavaduojantis asmuo* siūlytina vartoti terminą *tarybos pirmininką pavaduojantis kitas tarybos narys*.

23. Elektroninių ryšių įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 5 dalimi išdėstyto keičiamo ERĮ 9 straipsnio (redakcija, kurios įsigaliojimas numatomas 2021 m. liepos 11 d.) 1 dalies 14 punktas dėstytinas kaip paskutinis šios dalies punktas, o 15 punkte aprašoma veikla priskirtina RRT tarybos pirmininko kompetencijai.

24. Elektroninių ryšių įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 5 dalimi išdėstyto keičiamo ERĮ 9 straipsnio (redakcija, kurios įsigaliojimas numatomas 2021 m. liepos 11 d.) 1 dalies 4 punktas dėstytinas taip: „*tvirtina Ryšių Reguliavimo tarnybai priskirtus rengti teisės aktus*“.

25. Atkreiptinas dėmesys, jog Elektroninių ryšių įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 5 dalimi išdėstyto keičiamo ERĮ 9 straipsnio (redakcija, kurios įsigaliojimas numatomas 2021 m. liepos 11 d.) 1 dalies 4 punkte aprašyta RRT tarybos veikla apima ir šios dalies 8 punkte aptartą veiklą.

26. Manytina, jog ūkio subjektams ekonominės sankcijos už padarytus pažeidimus skyrimas būtų pačios RRT, kaip viešojo administravimo subjekto, funkcija. RRT taryba, priimdama sprendimą dėl ekonominės sankcijos ūkio subjektui skyrimo, tik veiktų RRT vardu, kaip RRT atstovas (tai patvirtina ir Elektroninių ryšių įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 5 dalimi išdėstyto keičiamo ERĮ 9 straipsnio (redakcija, kurios įsigaliojimas numatomas 2021 m. liepos 11 d.) 2 dalies 6 punkte aprašyta RRT tarybos veikla). Atsižvelgiant į tai, atitinkamai tikslinti Elektroninių ryšių įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 15 ir 17 dalimis išdėstyti keičiamo ERĮ 91 ir 94 straipsniai (redakcijos, kurių įsigaliojimas numatomas 2021 m. liepos 11 d.), ekonominių sankcijų ūkio subjektams skyrimą aptariant kaip RRT funkciją.

27. Elektroninių ryšių įstatymo pakeitimo įstatymo projekto 2 straipsnio 23 dalies paskutiniojo sakinio siūlytina atsisakyti, vietoj to šį straipsnį papildant nauja dalimi, aptariančia, jog šio straipsnio 22 ir 23 dalyje nurodytas procedūras tęsiant ir po 2021 m. liepos 10 d., atitinkamus sprendimus priimtų RRT taryba.

28. Atsižvelgiant į tai, kad Pašto įstatymo 13 straipsnio 4 dalyje jau yra įvestas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso trumpinys, siūlytina Pašto įstatymo projekto 3 straipsnio 1 dalimi keičiamoje Pašto įstatymo 22 straipsnio 3 dalyje atsisakyti žodžių „*Lietuvos Respublika*“, o žodį „*civilinio*“ rašyti didžiąja raide.

29. Nutarimo projekto 2 punkte siūloma prašyti Lietuvos Respublikos Seimą įstatymų projektus svarstyti skubos tvarka. Pažymėtina, kad Lietuvos Respublikos Seimo statuto 162 straipsnio 2 dalyje nustatyta, jog įstatymų projektų svarstymo skubos tvarka procedūra gali būti taikoma tik ypatingais atvejais, kai dėl susidariusių politinių, socialinių, ekonominių ar kitų aplinkybių būtina skubiai nustatyti naują ar pakeisti galiojantį teisinį reglamentavimą siekiant užtikrinti svarbius visuomenės ir valstybės interesus, apsaugoti kitas konstitucines vertybes. Nutarimo projekto 2 punkte įstatymų projektų svarstymo skubos tvarka procedūros taikymas motyvuojamas tuo, jog 2018 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2018/1972, kuria nustatomas Europos elektroninių ryšių kodeksas (nauja redakcija), nuostatos į nacionalinę teisę turi būti perkeltos iki 2020 m. gruodžio 21 d. Abejotina, ar tokią priežastį objektyviai būtų galima priskirti Lietuvos Respublikos Seimo statuto 162 straipsnio 2 dalyje nurodytų ypatingų atvejų, kuriais įstatymų projektų svarstymui galėtų būti taikoma skubos tvarka procedūra, kategorijai.

Taip pat atkreiptinas dėmesys, jog prisiekus naujai išrinktiems Lietuvos Respublikos Seimo nariams ir Lietuvos Respublikos Vyriausybei grąžinus įgaliojimus, turi būti tikslinamas Nutarimo projekte nurodytų Ministro Pirmininko ir susisiekimo ministro pareigų rašymas, nurodant, kad jie šias pareigas eina laikinai.

Teisės grupės vyresnysis patarėjas

Ramutis

Prišmantas

Ramutis Prišmantas, tel. +370 706 63792, mob. +370 698 42314, el. p. ramutis.prismantas@lrv.lt